

► inFORMACIJE

18. prosinca 2009. (petak) u 21 sat:

U okviru ciklusa studentskih tribina pod nazivom „Vjera i znanost“, održati će se tribina „Torinsko platno između vjere i znanosti“ u oratoriju crkve sv. Filipa Nerija.

Duhovne obnove:

17.-20. prosinca, Tabor, Samobor:

Seminar Došašća: BOG SAM HITA DA NAS SPASI!

7.-10. siječnja, Tabor, Samobor:

Duhovna obnova za mlade: ISUS GA POGLEDA I ZAVOLJE

(obnove vodi fra Zvezdan Linić i suradnici)

Raspisani su natječaji za državne i sveučilišne stipendije! Čitajte oglasne ploče i pazite na rokove prijave!

Glavna urednica: Lidija Piskač

Uredničko vijeće: Vjeran Martić, Bruno Petrušić, Ivo Bezina

LiST izlazi dva puta mjesečno.

Sve informacije i prijave možete dati urednici i članovima vijeća ili na:

studentskilist@gmail.com

► Prihvatiti Onoga koji sigurno dolazi?

Čekati onoga koji nam ne znači puno nije teško. Ostajemo nedodirnuti u našoj svakodnevnicu. Ali, onoga do koga nam je stalo, čekamo s velikom nestrpljivošću! Pitamo se hoće li doći na vrijeme, hoće li kasniti, hoće li zaista doći! Cijeli svoj dnevni raspored prilagođavamo tom susretu! Sve je podređeno iščekivanju onoga koji je iznad naše svakodnevnice.

Taj netko ima snagu mijenjati našu svakodnevnicu, uljepšati je ili ugroziti... Kako god, ono ključno nalazi se ne u tome dolazi li, nego koliko mi znači taj koji dolazi. Čini mi se da je i s Gospodinom tako. Nije sporno dolazi li ili ne, već je li meni stalo do njega ili nije. Nije sporno hoće li on doći ili neće, hoće li kasniti ili neće, već marim li ja uopće za Onoga koji dolazi, a on sigurno dolazi i neće kasniti. No, hoću li prihvatiti onoga kojem je stalo i mari za me?

U ovom broju naći ćete ritam koracanja. U rubrici nakon uvodne

riječi, svaki novi broj će sadržavati jedan od mogućih načina življenja u vjeri ili načina molitve. U prošlom broju mogli ste čitati o Taizéu, a u ovome pišemo o molitvenim koracima u Lectio Divina. Molitva nad Božjom Riječi. Molitva koju nitko tko ozbiljno misli s Gospodinom ne može zaobići. Duh koracanja osjetit ćete i u meditaciji koja odzvanja Božjim koracima prema nama. Svaka molitva nad Božjom Riječju postupno rasvjetljuje činjenicu da je Otac uvijek prvi na potezu. Naša molitva je samo prihvaćanje njegovog zagrljaja. U tom ozračju odgovora na Božju ljubav pročitajte informacije i izaberite nešto za sebe.

Tražite! Kucajte! Čeznite! Jer sve je to malo prema Onome koji sigurno dolazi i daje ti se.

Urednica

► LECTIO DIVINA

Božansko čitanje je doslovni prijevod za tradicionalnu molitvu Crkve nad Božjom Riječju. Odvija se u nekoliko koraka. Prije svega potrebno je izabrati biblijski tekst. Najbolje se pri tome služiti *Priručnim liturgijskim kalendarom* za 2010. godinu, vodičem za svakodnevno bogoslužje Riječi i bogoslužje časova, a možete ga nabaviti za 7-10 kn u *Verbumu*.

1. KORAK: lectio – čitanje

Važno je pokušati dokučiti što nam tekst govori, čitati, slušati i *gledati* biblijski tekst. Da bismo mogli čuti i razumjeti tekst potrebno je ozračje tišine, otkloniti vanjsku buku te pronaći mirnu sredinu. Dobro je ugledati se na Isusa koji u Mt 6,6 kaže: «Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti.»

Isto tako važno je otkloniti i unutarnju buku (nemir srca: mržnja, neopraštanje, svađa, zavist, lakomost i svaka vrsta teškoga grijeha). Tek sada čitamo tekst, polako, pažljivo i više puta. U tekstu, zatim, nastojimo uočiti glavnu misao teksta i posebnu pažnju posvećujemo:

- likovima u tekstu i njihovom međusobnom razgovoru;
- odvijanju radnje, odnosno pokušat

ćemo utvrditi mjesto i vrijeme radnje i

- gramatičkoj razini teksta (veliku pažnju posvetiti glagolima).

2. KORAK: meditatio – razmišljanje

Za vrijeme prve faze neka misao ili rečenica zasigurno će obuzeti našu pažnju, ako su uvjeti zadovoljavajući, i to bez naše svjesne intervencije, bilo da je u nama izazvala snažne osjećaje, bilo da je u nama izazvala intelektualnu znatiželju.

Tu riječ/misao trebamo ponavljati u sebi, uživati u njoj, možda naučiti napamet, te je žvakati kao zalogaj hrane. Na taj način ta riječ/misao ulazi u interakciju s našim mislima i osjećajima, djelima i naših životnih stavova te ponekad osjećamo da nas Božja Riječ izaziva ili osuđuje, hrabri ili tješi – odjednom se nađemo na «vjetrometini Božje Riječi».

3. KORAK: oratio - molitva

Molitva se razvija iz prijašnjih koraka kao interakcija Božje Riječi i mog života.

Neka tvoja molitva bude sazdana prije svega od slavljenja, zahvaljivanja: «Slavim te, Oče, zbog velikih djela koje si za mene učinio!», «Hvala ti Oče za Tvoju prisutnost u mom životu...».

Ako se u tvom srcu prvotno javlja

molitva prošnje i vapaja, npr. «Oče, oprosti mi...», «Gospodine, spasi me...» ili «Isuse, smiluj mi se...», nakon toga neka uslijedi zahvala ili slava Bogu.

Da bi molitva bila molitva, potrebno je čuti Božji odgovor na našu životnu situaciju koja je došla u interakciju s Njegovom riječi. Božji odgovor je mnogostruk i može manifestirati na različite načine, kao što su osjećaj Božje blizine, oprostjenje, osjećaj spašenosti, pokazivanje ispravnog puta itd.

4. KORAK:

contemplatio – motrenje

Uživanje u Božjem odgovoru! Više ne razmišljamo o biblijskom tekstu niti ponavljamo riječ/misao niti molimo, nego jednostavno *gledamo* i *motrimo* Božji odgovor.

Ti trenuci slični su susretu dvoje prijatelja koji, nakon što su iznijeli jedan drugome najdublje događaje protekle razdvojenosti, sjede ili stoje jedan pokraj drugoga te je njihova fizička blizina, kao znak njihovog unutarnjeg jedinstva misli i srca, dovoljna za njihovo uživanje. Riječi više uistinu nisu potrebne.

► **MEDITACIJA**

Svijeća se sama od sebe ne može upaliti. Tama koja ju okružuje, priječi pristup svjetlu. Tama ne vidi. Ona ne čuje. Može samo dotaknuti obrise predmeta, tjelesa i tako slijepo risati konture stvarnosti. I mi smo u tami. I mi ne vidimo, ne čujemo. I mi slijepo lutamo prostranstvima stvarnosti kakva ona nije.

U odsutnosti svjetla sve je mrtvo, prazno, gluho. I bili bismo opravdani života u tami, da nismo oslijepili na trenutak, da nismo utoliko koliko traje bljesak munje, spoznali svjetlo. Kratak bljesak neopisive svjetlosti svima nam je uznemirio oči. I ne samo to. Netko je upalio našu svijeću, donio svjetlo u našu tamu, da svjetlimo i svjetlom ljubavi obasjavamo ništavilo.

Umjeće je pogleda ispunjena ljubavlju vidjeti tamo gdje je to nemoguće, tamo gdje se nema što vidjeti, vidjeti sve tamo gdje tama vlada i gdje se prikazuje ništa. Ali takav pogled, ne samo da vidi, nego i ostvaruje (čini) ono što vidi. Takav pogled u tami vidi boje, čuje zvukove, vidi obrise tjelesa i ostvaruje ih. Čini da budu.

No, svjetlo istinsko, dođe na svijet i svijet

po njemu posta i svijet ga ne upozna.

Svjetlo dolazi, nudi nam se i mi ga ne primamo. Zato ono uvijek iznova kuca na obzorju naše tame, strpljivo čeka naše da... Ono je poslano da bude naše, da nas učini svojima, da nas uvodi u život i tada ćemo svjedočiti za istinu i ona će nas osloboditi vlasti tame.

Nalazimo se u vremenu strpljivog iščekivanja očitovanja ljubavi koja ispunje naše poglede, naše živote, odnose... Očitovanja ljubavi koja je zarazna, veličanstvena, sebedarujuća. Preljeva se, prenosi iz jedne tame u drugu. Svjetlo se prenosi sa jedne svijeće na drugu, ono putuje, gori, izgara i svakom novom zapaljenom svijećom oduzima prostor tami unoseći istinsko svjetlo, život tamo gdje vlada ništavilo.

Svijeća se sama od sebe ne može upaliti, stoga pusti da u tvoju tamu uđe *svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka*. Dopusti mu da te zapali plamom Ljubavi koja ljubi i čini da bude...

Bruno Petrušić